

CHÚA ĐÃ THƯƠNG ANH VÀ THƯƠNG TÔI

Tri Văn Vinh

STK. 1, 1-31

ĐK: CHÚA ĐÃ THƯƠNG ANH VÀ THƯƠNG

TÔI. CHÚA ĐÃ THƯƠNG ANH VÀ THƯƠNG

TÔI. 1..Khi Ngài phán một lời ánh sáng liền có. (Chúa..

tôi.) Từ đó đã có ngày và cũng có đêm. (Chúa..

tôi.) Khi Chúa giơ tay phân chia ở trên là trời. (Chúa..

tôi). Và đã có một buổi chiều tà và sáng mai. (Chúa..

tôi). 2.Khi Chúa dựng nên tinh thú trên trời cao. (Chúa..

tôi). Mặt trăng để chiếu sáng những đêm âm u. (Chúa..

tôi). Ban ngày đã có mặt trời rực nắng ban mai. (Chúa...

tôi). Chúa đã vì thương mà đã dựng nên cho ta. (Chúa..

toi). 3.Chúa đã dựng nên con sông con sông thật dài. (Chúa..

toi). Ngài cũng đã cho muôn chim muôn chim bay cao. (Chúa..

tôi). Khi Chúa nhìn vào biển cả Ngài ban cho cá.(Chúa..

tôi). Và đủ mọi giống thứ cá sống trong nước.(Chúa..

tôi).4.Khi Chúa nhìn vào mặt đất mặt đất đơn độc(Chúa..

tôi). Ngài đã dựng nên muôn cây muôn hoa xinh tươi.(Chúa..

tôi). Ngài còn dựng nên thú vật và các giống thú.(Chúa..

tôi). Và nay mặt đất đã có đã có niềm vui.(Chúa..

tôi). 5.Trên trời dưới đất Ngài đã Ngài đã an bài.(Chúa..

tôi). Giờ đây Chúa vẫn cảm thấy còn thiếu điều chi.(Chúa..

tôi). Ngài đã dựng nên con người thật giống hình Ngài.(Chúa..

tôi). Đã trao cho quyền làm chủ hết mọi thụ tạo.(Chúa

đã thương anh và thương tôi.Chúa đã thương anh và thương tôi..Chúa.